

φρας, ἐπὶ ἡμέρας, βάλλουσα τὸ ἔνα πόδι ἐπὶ τοῦ ἄλλου, συνήθεια, τὴν δποίαν ἀπέκτησε κατὰ τὸν μακρὸν τῆς αἰλέφτικον βίον καὶ ἀκουμβούσα σταθερῶς ἐπὶ τῆς καρέγλας, χωρὶς χειρονομίας, χωρὶς ζωηρᾶς κινήσεις, ἀλλὰ μόνον μὲ παραλλαγὴς θέρμης καὶ ζωηρότητος τῆς φυσιογνωμίας τῆς καὶ κάποτε προβάλλουσα τὸ στῆθος τῆς— τὸ ἀνδρικόν της στῆθος πρὸς τὰ ἐμπρός. Καταντῷ λοιπὸν ἀτελείωτη, καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὅλη πόλεμος, ὅλη πυρίτις, πετῶτα καὶ αὐτὴ ἐν τῇ ἀεννάφ ἀφηγήσει τῆς ως ἀληθὲς ζωρίας: ἀπὸ τὸν "Ἐλυμπο, ποῦ ἀντάμωσε τὸν Παποῦ Καλόγερο σ' τ' "Αγροφχ, ὅπου μπλατσιάσθηκε μ' ἄλλους καπιταναίους.

ΤΣΙΤΣΙΚΛΗΣ.

Κυρία Εἰσαγγελία! Φθάνει ὅσο κοινήθηκες. Δὲν γνωρίζω μὲ ποίους συγκοιμάσαι, ἀλλὰ μπορεῖς ἐπὶ τέλους νὰ ἔξυπνίσῃς!

Οὐδεὶς πλέον πιστεύει, οὔτε αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ Ξειροδοχείου Αθηνῶν, ὅτι ὁ Τσιτσικλῆς ἔπεσεν ἐκ τοῦ παραθύρου βγάζων τὸ ὑπόδημά του καὶ ἐφονεύθη.

'Ακούομεν ὅτι ἐταριχεύθη ὁ νεκρός του ὑπὸ τοῦ κ. Ζωχιού. Πρὶν ταριχεύθῃ, ἔπεσε νὰ γίνη νεκροφύια συστηματική, καὶ ὅχι γουζαρισμοὶ τοῦ κ. Γούζαρη.

Υπάρχουν δι' ἀνάκρισιν πολλὰ πρόσωπα. Σχηματίζονται ὑποθέσεις αὐτοκτονίας ἢ δολοφονίας.

Θὰ ἐπιτέλθωμεν εὑρύτερον.

Πιστεύομεν ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἀπαίσιον γεγονός νὰ ὀδηγηθῇ εἰς χεῖρας τῆς 'Ανακρίσεως.

— Μάλιστα. Εἶναι τίμιοι ἀνθρώποι.

— Μὰ, εἶναι γύχτα.

— Σοῦ ἔγκυοῦμαι.

— Αἱ, τότε λοιπὸν, ἐμπρός. Θὰ ἔλθω κ' ἐγὼ στὴ διαδήλωσι.

— Μάλιστα. Πάμε.

Βήματι ταχεῖ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὁδὸν Ερμοῦ.

Οἱ φοιτηταὶ μετὰ πλήθους λαοῦ λαμπαδηφοροῦντες ἔφερον ἐντὸς τριῶν ἀμαξῶν τὰς εἰκόνας τοῦ Γαρίθαλδη ἀνθοστεφεῖς, καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν ἔσκινον πρὸς τὰ ἀνάκτορα, τελοῦντες διαδήλωσιν διὰ τὰς νίκας αὐτοῦ.

"Απασα ἡ ὁδὸς ἐφωτίζετο διὰ βεγγαλικῶν φωτῶν, δι' ἀνθέων δὲ ἔραινον τὴν τῶν φοιτητῶν πορείαν αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν ἔξωστῶν.

Φθάς ἐκεῖ μετὰ τῆς Ἐλένης συγκυτῶ ἐκ τῶν γνωρίμων πρῶτον τὸν Ράλλην τὸν γὸν ὑπουργὸν, ὅστις μόλις ἴδων με ἐπλησίασε καὶ ὑπεψιθύρισεν εἰς τ' αὐτὸν μου.

— Μωρὲ, ποῦ τὴν πάξ;

— Σούτ. Εἶναι ἀδελφή μου.

— Ω διάολε, τὴν ἔπαθα.

[ΠΙ ουνίχεια εἰς τὸ προσεχές.]

Παληάνθρωπος.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Κύριον «Μὴ Χάνεσαι».

Ἐπῆγα γιὰ νὰ ἴδω τὸ πανηγύρι τῶν κυρίων ὑπόδηματοιῶν. Τὸ εἶδα. "Ολοι μεθυσμένοι ως καὶ αὐτὸς ὁ Παππαδημήτρος τῆς Ρόμβης, ὅστις ἔσυρε τὸν συρτὸ φάλλων, οὐχὶ πλέον παππαδίστικα, τὸ "Ἐρη—ἔρη—ρούλα μου. "Ἐνα δουλικό νοστιμοκαμάριν ἥτο ὄντικείμενον τῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως. "Ἐβγαλαν λόγους, ἔπαιξαν γροθιαῖς, εἰχον βιολίχ, ψαλίδις, καὶ ἔφυγαν μεθυσμένοι. "Ἐν συντομίᾳ ἐγένετο ἐκεῖ τοῦ Κουτρούλη τὸ πανηγύρι, τὸ δόπιον· ἐν λεπτολογίᾳ θὰ σᾶς τὸ περιγράψω μεθαύριον, διότι σήμερον εἴμαι ἀκόμη μεθυσμένος. "Εγει πολλὰ περίεργα θὰ γελάσῃς.

Παληάνθρωπος.

ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ.

Τὰ νέα τῆς Αἰγύπτου διαβάζω ὀλοένα, καὶ λέω: νὰ ὑποροῦσε νὰ γίνη κάτι τι, νὰ λάμψουνε στὸν ἥλιο σπαθία ξεγυμνωμένα, καὶ νάγκησονε τῶν "Αγγλῶν καὶ Γάλλων οἱ στρατοί. Νὰ ἔλθουν ἀνω κάτω μὲ μιὰ οἱ Εύρωπαῖοι, Τούρκοι, Ρωμηῖοι, Φελλάσχοι, ταφούτηδες Εθραῖοι.

"Ο Ἄραμπη τὸν Τούρκο Χεδίβη νὰ σκοτώσῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἀντάρται νὰ σφαγοῦν, Εγγλέζοις, Γάλλοις, Τούρκοι, κανεὶς νὰ μὴ γλυτώσῃ, νὰ πέσουν μὲς στὸ Νείλο καὶ νὰ σκυλοπνιγοῦν. Πῶς νὰ σᾶς 'πῶ! νὰ γίνη ἀλλόκοτη ἀντάρα, σὰν ἀπ' αὐτὸν, σὰν τρέλλα, σὰν ξαφνικὴ τρομαρχ.

"Ηγουν μὲ ἄλλα λόγια ὁ κόσμος ν' ἀπικυτώσῃ, ἀπ' τὸ πολὺ τὸ αἷμα νὰ γίνουν δέκα Νείλοι, τὴν πονηρὴ ούρᾳ του ὁ Σατανᾶς νὰ χώσῃ, οἱ Φράγκοι νὰ τὰ γάσουν καὶ τοῦ Χαμιτή Πύλη, καὶ δίχως νὰ ἐλπίζῃ κανεὶς καὶ νὰ προσμένῃ, ή Αἴγυπτος—ὦ θαῦμα! —Ελληνεκή νὰ γένη.

Καρμιζὲ φορὰ ποῦ ζέρεις ἡ τύχη πῶς τὰ φέρνει! Θαρρεῖτε τέτοιο θαῦμα πῶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνη, γιὰ τὸν Ρωμηὸ πρὸ πάντων, ποῦ ἔμαθε νὰ πέρνη τὸν ἔνα καὶ ἄλλο τόπο μὲ ὅλη τὴν εἰρήνη; 'Απ' τὸ Ρωμηὸ δὲν εἶναι πλὸ τυχερὸς κανένας... ή τύχη του τὸν σπρώχει σὲ κατακτήσεις ξένως.

"Ο Μπούμπουλης μονάχα λιγάκι θὰ θυμώσῃ, γιατὶ δὲν θάναι μέσον σ' αὐτὸν τὸ πατιρότι... "Ω! πόσαις βάρκαις πάλι μποροῦσε ν' ἀρματώσῃ, "Ω! τί δουλειαῖς μὲ φούντως, τορπίλλαις καὶ βροντή! Καὶ δύως τέτοια ώρα ἀκίνητη νὰ στέκῃ αὐτὴ ἡ τρικυμία, αὐτὸν τ' ἀστροπελέκι!

Τὸ ζήτημα ἀμέσως θὰ ἀλλαζει καὶ φάσι, "Θὰ πήγαινες ἡ κάθε φυλὴ κατὰ δικόνου, καὶ ἀπὸ τὰ δρῶ του πόδια μποροῦσε νὰ κρεμάσῃ τὸν Ἄραμπη στὴν πλάγη τοῦ φοβεροῦ του στόλου. "Αν ἀφίνεις ὁ Ρούφος ἐκεῖνο τὸ δελφίνι, στὴ θάλασσα τοῦ Νείλου τί θελεις νὰ γίνη!

Souris.